

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce : I. B., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23.3.2010, č.j. MV – 10106/VS-2010,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým ministr vnitra (dále jen žalovaný) zamítl jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen ministerstvo) ze dne 7.12.2009, č.j. OAM-5759-11/TP-2009, jímž byla podle § 75 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zamítnuta jeho žádost o povolení k trvalému pobytu podaná podle § 68 citovaného zákona.

Žalobce v podané žalobě namítal, že v řízení, které předcházelo vydání žalobou napadenému rozhodnutí, nebyla respektována jeho práva a základní zásady řízení. Žádal o osvobození o soudních poplatků a ustanovení advokáta s tím, že pak žalobu doplní.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uváděl obdobně jako v žalobou napadeném rozhodnutí s tím, že žaloba neobsahuje žádné konkrétní věcné a právní námitky, avizované doplnění žaloby nebylo zasláno, žádal proto, aby soud žalobu odmítl.

S ohledem nato, že žalobci nebylo pravomocným usnesením soudu (ze dne 20.8.2010, č.j. 9A 78/2010-14 v právní moci dne 6.9.2010 ve spojení s usnesením NSS ze dne 29.4.2011, č.j. 2As 112/2010-42 v právní moci dne 8.6.2011) přiznáno osvobození od soudních poplatků, byl zamítnut návrh na ustanovení právního zástupce z řad advokátů, a pro uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty pro uplatnění žalobních bodů (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) již 4 dny po podání žaloby u soudu, soud žalobce nevyzýval k jejímu doplnění a zabýval se vznesenými procesními námitkami žalobce, který tvrdil zkrácení na svých právech nezákonností řízení, které předcházelo žalobou napadenému rozhodnutí, a respektování základních zásad pro správní řízení.

Soud rozhodoval o věci bez nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci tento postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 75 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dále zamítne, jestliže cizinec nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174).

Podle ust. § 174 odst. 1 téhož zákona za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá a) ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, b) v dokladu cizího státu obdobném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl odsouzen za jednání, které naplňuje znaky trestného činu.

Podle ust. § 169 téhož zákona (1) rozhodnutí, které se ve lhůtě do 180 dnů nepodaří doručit do vlastních rukou účastníka řízení, se doručí vyvěšením na úřední desce zastupitelského úřadu po dobu 15 dnů, jde-li o rozhodnutí tohoto úřadu. (2) Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá: a) ve lhůtě 120 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie a jeho rodinného příslušníka, b) ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, c) ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, d) ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, vědeckého výzkumu nebo vydání povolení k dlouhodobému pobytu rodinnému příslušníkovi výzkumného pracovníka podle § 42 odst. 3, e) ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h. (3) Účastník řízení je povinen se na vyzvání účastnit osobně úkonů v řízení. Správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho

účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi. (4) Odvolání proti rozhodnutí o odepření vstupu na území nebo proti rozhodnutí o odnětí cizineckého pasu, cestovního průkazu totožnosti nebo cestovního dokladu podle § 108 odst. 1 písm. f), proti rozhodnutí podle odstavce 9 anebo proti rozhodnutí o zrušení platnosti průkazu o povolení k pobytu, průkazu o pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k trvalému pobytu a průkazu o povolení k trvalému pobytu občana Evropské unie nemá odkladný účinek. (5) O správním vyhoštění rozhodne policie do 7 dnů od zahájení řízení; nemůže-li policie v této lhůtě rozhodnout, je povinna o tom účastníka řízení s uvedením důvodů uvědomit. (6) Proti rozhodnutí o správním vyhoštění lze podat odvolání do 5 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí; jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění cizince mladšího 18 let, činí lhůta pro odvolání 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. (7) Usnesením se také zastaví řízení, jestliže cizinec a) ve lhůtě podle § 44 odst. 2 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu nebo podle § 74 povolení k trvalému pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli, b) který podal žádost na území, nepřevzme povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 30 dnů ode dne vyrozumění, pokud v této lhůtě nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli, c) podal žádost o povolení k trvalému pobytu na území, ač k tomu není podle § 69 odst. 2 oprávněn, nebo d) podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn. (8) Žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo žádost o prodloužení doby platnosti tohoto víza policie vyřídí ve lhůtě do 14 dnů. (9) Vyjdou-li po vydání rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu podané na zastupitelském úřadu najevo nové skutečnosti, jež by jinak byly důvodem zamítnutí této žádosti, toto rozhodnutí, je-li nepravomocné, se zruší. (10) Řízení o žádosti podané podle § 42e, která není opatřena potvrzením orgánu činného v trestním řízení, není zahájeno a ministerstvo věc usnesením odloží. Usnesení se pouze poznamená do spisu. (11) Zastupitelský úřad je oprávněn provést kontrolu žádosti a náležitostí předložených k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu; nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže zastupitelský úřad cizinci nedostatky odstranit na místě nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Do doby odstranění nedostatků žádosti nebo uplynutí lhůty podle věty první neběží lhůta pro vyřízení žádosti o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu. Na pokyn policie nebo ministerstva je zastupitelský úřad oprávněn vyslechnout žadatele o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, je-li to za podmínek uvedených v odstavci 3 nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci.

Podle ust. § 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále též správní řád) správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. (2) Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. (3) Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. (4) Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Podle ust. § 3 téhož zákona nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle ust. § 4 téhož zákona veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc. (2) Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. (3) Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. (4) Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

Podle ust. § 6 téhož zákona správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80). (2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.

Podle ust. § 7 téhož zákona dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou. (2) Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění.

Podstatou sporu je posouzení, zda správní orgán I. stupně a žalovaný postupovali při posouzení žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu na území ČR, uplatněný podle § 68 zákona o pobytu cizinců, v souladu se základními zásadami správního řádu, zda byla respektována žalobcova procesní práva a zda jejich rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem či nikoliv.

Žalobce v podané žalobě namítal porušení svých procesních práv v proběhlém správním řízení a nerespektování základních zásad řízení o jeho žádosti. K tomu z obsahu spisového materiálu, zejména podané žádosti, výpisu z evidence rejstříku trestů, prvostupňového správního rozhodnutí, rozkladu a žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobce podával žádost v době, kdy žil na území ČR na základě víza za účelem strpění pobytu na území s manželkou Y. M., nar. ... a synem I. B., nar. ..., všichni bytem na adrese P. 6, J. 369/1, přičemž manželka a syn měli v době podání žádosti na území ČR povolení k trvalému pobytu. Obživu rodině zajišťuje paní M., která pracuje jako manažerka ve společnosti Brugal s.r.o., kde v minulosti vykonávala také funkci jednatelky. Žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu s tím, že na území ČR žije 5 let, další dvě děti O. B. a O. B., narození ... a ..., žijí mimo území ČR. Žádost je datována dnem 20.7.2009.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce má záznam v rejstříku trestů z roku 2007, kdy byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5.4.2007 ve věci sp.zn. 9T 11/2007 odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem na

zkušební dobu dvou let do 5.4.2009, dále mu byl uložen peněžitý trest. Po uplynutí zkušební doby soud zjistil, že žalobce vedl v jejím průběhu řádný život, vyhověl zákonným podmínkám, vyžádané evidence neobsahují žádný negativní záznam, proto usnesením ze dne 19.8.2009 ve věci sp.zn. 9T 11/2007 v právní moci dne 19.8.2009 konstatoval, že se žalobce ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil. Peněžitý trest žalobce zaplatil dne 19.7.2007.

Z obsahu spisového materiálu dále vyplynulo, že žalobce byl před vydáním prvostupňového rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámen s podklady rozhodnutí a byla mu dána možnost vyjádřit se k nim. Tohoto práva žalobce využil dne 14.9.2009, k obsahu spisového materiálu však nevznesl jakékoliv připomínky, návrhy na doplnění dokazování či námitky a potvrdil svůj procesní postoj podpisem.

Následně bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 7.12.2009, který žádost podle § 75 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců zamítl, neboť při zkoumání splnění podmínek podle § 68 citovaného zákona zjistil, že žalobce předložil žádost o povolení k trvalému pobytu podle ust. § 68 a povinné náležitosti uvedené v § 70 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ovšem podle výpisu z evidence rejstříku trestů byl žalobce Obvodním soudem pro Prahu 2 odsouzen k odnětí svobody podmíněně na dobu 3 měsíců se zkušební dobou do 5.4.2009 a byl mu udělen peněžitý trest 10 000 Kč ve věci sp.zn. 9T 11/2007, a žalobce tak ve smyslu § 75 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců nesplňuje podmínku trestní zachovalosti podle § 174 téhož zákona. Zároveň se správní orgán I. stupně zabýval otázkou možného zásahu do soukromého, rodinného života žalobce v případě zamítnutí jeho žádosti, přičemž ze samotné žádosti zjistil, že žalobce má na území ČR rodinné příslušníky, s nimiž žije na téže adrese, ale negativní rozhodnutí ve věci jeho žádosti nemůže mít na soukromý a rodinný život nepřiměřený vliv, neboť zda žalobce pobývá na základě uděleného víza strpění a má možnost případně opravit svůj pobyt na základě jiného pobytového statusu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 28.12.2009 rozklad, v němž poukazoval nato, že splnil podmínku danou § 68 zákona o pobytu cizinců, tj. podání žádosti po pěti letech nepřetržitého pobytu na území ČR, že doložil povinné náležitosti ve smyslu § 70 odst. 2 citovaného zákona a dále, že předložil potvrzení o úhradě peněžitého trestu a osvědčení od Obvodního soudu pro Prahu 2 ve věci sp.zn. 9T 11/2007 ze dne 19.8.2009. Žalobce tvrdil, že prvoinstanční rozhodnutí bude mít nepřiměřený vliv do jeho soukromého, rodinného života, poukázal na své rodinné poměry a žádal o prominutí podmínky trestní zachovalosti z důvodu zvláštního zřetele s tím, že požádal Obvodní soud pro Prahu 2 o vymazání z evidence rejstříku trestů. K tomu připojil listiny, na které v rozkladu poukazoval.

O rozkladu rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým jej zamítl, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu a že jeho právní závěr je v souladu se zákonem. K tomu poukázal na ust. § 75 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle kterého se žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže cizinec nesplňuje podmínku trestní zachovalosti, přičemž za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Žalovaný též přisvědčil stanovisku správního orgánu I. stupně v tom, že zamítané rozhodnutí nebude mít nepřiměřený negativní vliv na soukromý a rodinný život žalobce, neboť ten na území ČR pobývá na vízum za účelem strpění a může svůj pobyt případně upravit jiným pobytovým statutem.

Z uvedeného je zřejmé, že po podání žádosti žalobcem správní orgán I. stupně zahájil řízení a na základě pokladů, které žalobce k žádosti připojil, jakož i z informační databáze cizinecké policie žádost, zjistil, že žalobce nesplňuje podmínku danou v ust. § 75 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť není trestně zachovalý pro účely zákona o pobytu cizinců, když má ve výpisu z evidence rejstříku trestů

záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu a že je tak dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu pro nesplnění podmínky trestní zachovalosti. K tomu soud dodává, že správní orgán nemá v případě postupu podle § 75 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců možnost správního uvážení, neboť mu zákon výslovně ukládá, aby v případě, že nastanou podmínky, které jsou v tomto zákonném ustanovení uvedeny, žádost o vydání povolení k trvalému pobytu bez dalšího zamítl. Dále je třeba zdůraznit, že zákon o pobytu cizinců neupravuje možnost prominout nesplnění podmínek trestní zachovalosti, byť, jak žalobce tvrdí a jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, se ve zkušební době osvědčil, peněžitý trest zaplatil a požádal příslušný soud o vymazání z rejstříku trestů. Rozhodná je skutečnost existující v době rozhodování správních orgánů obou stupňů a sice, že žalobce byl v průběhu řízení o žádosti evidován v rejstříku trestů jako osoba, která byla pravomocně odsouzena za spáchání trestného činu. Správní orgány proto nemohly k důvodům uvedeným v žádosti, a žalovaný posléze k argumentům žalobce uplatněným v rozkladu, v tomto smyslu přihlídnout. Správní orgány obou stupňů se zabývaly i otázkou dopadu zamítaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, byť tak podle stanoviska soudu činily nad rámec zákona o pobytu cizinců, který povinnost zkoumat dopad zamítaného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 písm. c) citovaného zákona do soukromého a rodinného života cizince nezakotvuje. Přesto nelze úvaze správních orgánů obou stupňů o tom, že zamítané rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu nemůže mít dopad do jeho soukromého a rodinného života, neboť žalobce žije na území ČR na základě víza za účelem strpění a případně může svůj pobyt na území ČR upravit jiným pobytovým statutem, ničeho vytknout. Z průběhu správního řízení přitom dále vyplynulo, že správní orgány obou stupňů dodržely základní zásady správního řízení, a to zejména zásady vymezené ve shora citovaném ust. § 2, 3, 4, 6 a § 7, neboť dostatečně zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dbaly, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu, umožnily žalobci uplatňovat jeho práva a oprávněné zájmy, vyřizovaly věc bez zbytečných průtahů a údaje, které mohly získat z úřední evidence, sami zajistily a postupovaly vůči žalobce nestranně.

Soud proto žalobní námitku neshledal opodstatněnou a žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. listopadu 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková